

Diskriminiranje nigerja Šuštarja

Predstavitev knjige Fake news v Cankarjevem domu. Foto: Tone Rode.

Glavni dogodek ta teden je bil zame osebno. Dobil sem sporočilo direktorja založbe Družina, da so začeli [prodajati mojo knjigo](#).

Za državo pa je bilo pomembno to, da se je začel postopek spreminjanja ustave. Večina v državnem zboru noče odpraviti diskriminiranja otrok iz vernih družin, ki ga je ugotovilo

ustavno sodišče pri financiranju osnovne šole Alojzija Šuštarja. Namesto tega spreminjajo ustavo. Ta korak je absolutno škandalozen: namesto, da bi popravili napako in bi že davno storili, kar je zahtevalo ustavno sodišče, so se vladajoči politiki odločili kršitev ustave spremeniti v ustavno normo.

Če bo sprememba ustave potrjena, bo financiranje osnovne šole Alojzija Šuštarja in še nekaj podobnih šol odvisno od milosti vsakokratne oblasti. Če bo vladala desna stran, denar najbrž bo. Če bo vladala leva, ga bo manj. So pa, na levi, tudi takšni, ki bi financiranje – in s tem te šole – kar povsem ukinili, da bi onemogočili možnost ljudem vzgajati svoje otroke kot sami želijo in menijo, da je najbolje.

Prepovedati Jožeta Smoleta – Božička?

Svoje otroke sem šolal v javnih šolah in ne v šolah, ki so v lasti verskih skupnosti. Tudi k maši zaidem hudo redko. A prihajam iz družine, ki pripadnosti katoliški skupnosti ni skrivala v prejšnjem sistemu, ko je to bilo nevarno.

V času socializma so bili najpomembnejši položaji v državi in podjetjih rezervirani le za partijce. To pa nisi mogel biti, če se nisi odrekel katološki veri. To je seveda pomenilo, da so bili verni ljudje diskriminirani. Privilegirani so bili verniki v komunizmu ali tisti, ki so vsaj ustvarjali tak vtis.

In zato so nekateri prijatelji, da ne bi bili kaznovani, tam kjer sem živel, doma skrivaj praznovali božič. Pri nas nismo.

Zaradi te preteklosti me spreminjanje ustave dodatno skrbi. A se bodo morali ljudje spet pretvarjati? Skrivati prepričanje? Spreminjanje ustave pa bo tudi "odličen" vzgled za vse oblastnike v prihodnosti, da jim tudi v drugih primerih ne bo treba spoštovati sodb ustavnega in drugih sodišč in ne temeljnih človekovih pravic, enakosti med ljudmi ali svobode tiska. Zakaj bi se ozirali na vse to? Bolj preprosto je, če že

imamo dovolj glasov, sčasoma spremeniti ustavo!

Dogajanje kaže še, kako se v politiki lahko vse na hitro obrne. Še malo pa bodo celo čestitko nekdanjega šefa socialistične zveze delovnega ljudstva **Jožeta Smoleta** vernim državljanom ob božičnih praznikih, ki je označila konec preganjanja katolištva v času komunizma, razglasili za povsem nedopustno obliko vpletanja cerkve v državne posle.

So tudi Božički, kot so pozneje zbadljivo poimenovali Smoleta, ki – kolikor vsaj vem – ni bil niti malo kak veren mož, že nevarni tem novim oblastem, ker katoliki preveč dvigujejo glave?

Rodeta sem prvič videl, ko sem poleti vstopil v njegovo pisarno in mu pojasnil, da mu ponujam knjigo, katere naslov je Fake news. Povedal sem mu, da je to brezbožna knjiga: o lažeh in manipulacijah v politiki, sodstvu, o svetu denarja in medijev, o brutalnih zlorabah oblasti, kršitvah etičnih in moralnih standardov in finančnih dogodivščinah, zaradi katerih so izparele milijarde evrov in zaradi katerih nam je ušlo tudi precej svetle prihodnosti te države.

Peripetije ob osnovni šoli Alojzija Šuštarja so pomembne zaradi načelnih dilem spoštovanja sodb, enakih pravic ljudi, svobode veroizpovedi in delovanja verskih skupnosti, pa načela ločitve države in cerkva.

Finančno pa v primerjavi z zgodbami, ki so pretresle državo zadnja leta, obrobna stvar.

Pravzaprav sem knjigo nameraval ponuditi še založbi Učila, ker sem domneval, da me bo Rode, ker bo za Družino to, kar pišem, preveč posvetno, gladko poslal iz pisarne. A na Učilih še na maile niso odgovarjali.

Presenetljivo je imel uglajen gospod za mizo v stavbi v centru Ljubljane na obrazu simpatičen nasmeh, ki je pokazal, da mu ideja, da bi tiskal takšno knjigo, ni čisto tuja in je celo

dejal, da bi to prebral.

Naš pohod nad RTV Slovenija

A to ni še nič pomenilo. Tistega, kar je bilo napisano, še ni videl in bilo je precej verjetno, da si bo premislil. Same sitnosti in veliko nasprotnikov si lahko nakoplje v medijski skupnosti in politiki, če bo natisnil knjigo, v katerih mrgoli imen in priimkov. Ne samo tako pomembnih kot je **Miro Cerar**, ki je trenutno najpomembnejši vladar.

Nižje politike, pomembne tajkune, urednike in novinarje je še bolj nevarno kritizirati kot šefa vlade. Še posebej, če je res, kar piše.

Tega v tej državi poimensko ne počne skoraj nihče. Novinarji se sami med seboj redko kritiziramo celo, ko zagrešimo povsem katastrofalne napake. Smo pa zelo strastni, ko politiziramo in politično navijamo.

Na prvem srečanju sem Rodeu dal nekaj poglavij. Odzval se je čez čas. Sporočil je, da bi [rad prebral več](#).

Ta teden, ko mi je spročil, da knjigo že prodaja, sem si še nekoliko popestril. V ponedeljek sem parlamentu predal kuverto s kandidaturo za člana programskega sveta RTV Slovenija.

Zgodila se bo velika rošada. Večina članov bo zamenjanih.

O televiziji nekaj vem. O dogajanju tam pišem v knjigi. Član programskega sveta sem bil v preteklosti že večkrat. A s kandidaturo seveda nimam možnosti. Zaradi podobnih razlogov, kot so se skrivali za premalo glasovi za Bojana Požarja pri prejšnjem podobnem odločanju.

A dogajanje bo vsaj lep prikaz za tisto, kar podrobno opisujem v knjigi in ni velika skrivnost: da si politiki s pomočjo nastavljanja članov programskega sveta iz "civilne družbe" kadrovske in propagandno podrejajo največji javni medij, za katerega ljudje vsako leto prispevamo več kot sto milijonov

evrov.

Brez najmanjših pomislekov bodo nastavili le svoje ljudi. Po logiki: ni važno koliko znaš, važno je, da si naš.

Tudi za strankarski del, ko bodo volili pet predstavnikov političnih strank, ni zanesljivo, ali koalicija ne bo že spet pokazala obraza majhnega lopova in zavrnila kandidata največje opozicijske stranke, kar v tem mandatu počnejo, čeprav je to precej očiten pokazatelj politične umazanije, če ne celo zlorabe oblasti.

Po zakonu bi pri določanju predstavnikov strank v programskem svetu morali upoštevati sorazmernost. A se na to vladajoči "demokrati" požvižgajo.

Zaradi tega generalni direktor **Igor Kadunc**, za katerim je večina v programskem svetu, tudi že drugič poskuša predčasno odstaviti odgovorno urednico **Jadranko Rebernik**. Ki, koliko vem, nima nič s SDS. A zanesljivo ni ena tistih, ki bi branila dosežke revolucije in povojnega socializma.

To, kar pri Rebernikovi počne Kadunc, so tajkuni počeli že prej v tisku. Pred volitvami poskuša zagotoviti, da bi bila javna RTV pač nekoliko bolj propagandist strank na oblasti.

Z Rebernikovo ne bo šlo, saj bo zavrnila zlorabe medija. Ni neumna. Če jo Kadunc odstavi, pa bo sporočilo vsem urednikom in novinarjem jasno in bolj fleksibilnega urednika ne bo težko najti.

Če morda ne bo sposodbnejši, ne bo nikomur mar.

Rebernikovo bodo najbrž tudi res odstavili in najbrž bodo spremenili še ustavo. In še vse mogoče.

Tako pač je.

Vprašanje je le, ali se bo zgodilo povsem tiho ali si bo pa drznil kdo kaj reči in protestirati.

Če niti več ne povemo, ni možnosti, da se kaj spremeni.

Saj poznate tisto ameriško: "I have a dream".

Ali nekoliko natančneje:

"I have a dream that my four children will one day live in a nation where they will not be judged by the color of their skin but by the content of their character. I have a dream today."

Po slovensko:

"Sanjam, da bodo moji štirje otroci nekega dne živeli kot del naroda, ki jih ne bo presojal po barvi njihove kože, temveč po tem kakšen značaj imajo. Danes sanjam. "

Zamenjajte barvo kože z verskim prepričanjem.

Pozneje so M. L. Kinga ustrelili.

A je sanjač vendarle zmagal.

Vsaj nekoliko in vsaj v ZDA.